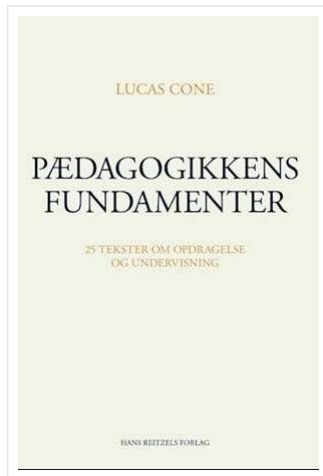

Pædagogik fra allerøverste hylde

Af: Christina Hostrup

En lidt nørdet bog med krudt i. Det er, hvad man får serveret, når man giver sig i kast med Lucas Cones nøje udvalgte pædagogiske tekster, der hver på sin måde står alene og på skuldrene af hinanden.

"Pædagogikkens fundamenter" er bygget op med en introduktion til selve bogens ide og budskab. Herefter følger 25 udvalgte udpluk af tekster fra betydningsfulde tænkere inden for det overordnede begreb pædagogik. Som læser føler man sig taget i hånden gennem bogens til tider lidt småtunge tekster, da hver tekst begynder med en kort biografi om forfatteren, dernæst en introduktion til forfatterens arbejde, tænkning og værdimæssige ståsted.

Vi begynder med Platon og tager herfra på en historisk rejse op igennem tiden. Får øje på, hvordan de forskellige pædagogiske strømninger fletter sig ind i hinanden eller bygger videre på tidligere tiders afsæt. Lucas Cone skriver i introduktionen: "I pædagogikkens historie kan vi finde mere end blot en kilde til viden om de idealer og metoder, der har søgt at forme børn og unge på bestemte måder op gennem de sidste to årtusinder. Vi kan også lære at fremstille nutidens pædagogiske problemstillinger på en klogere måde".

Med bogen vil forfatteren gerne fremhæve bredden i den pædagogiske tænkning ved at dykke ned i nogle af pædagogikkens klassiske tænkere på ny. Måske for at finde nye svar på gamle spørgsmål – eller gamle svar på nye spørgsmål. Det bliver gennem læsningen tydeligt, at refleksionen over, hvordan børn bedst lærer det, de skal lære, og hvordan de skal lære det, er konstant, og til stadighed forandres svaret.

Bogen er fortættet i sit udvalg af tekster. Det er tekster hentet fra det pædagogiske arvesølv som Aristoteles, Immanuel Kant, John Dewey og Vygotsky. Der har heldigvis også sneget sig nogle spændende kvindelige tænkere med i bogen. Her vil jeg nævne Inger Merete Nordentoft, som på sit eget forlag i 1944 publicerede den ulovlige pjeces "Opdragelse til demokrati", som bogen har et uddrag

fra: "Tanken om, at opdragelse til demokrati først skal begynde i ungdomsskolen, hviler på et forkert grundlag. Man har troet, at man kunne lade personligheden sove, til de unge blev atten år, og så pludselig skabe den". Det er altså stærke sager.

Det er en bog, der med fordel kan læses over tid, så der bliver givet plads til tænsksomhed og fordybelse. Det kunne være skønt at læse og diskutere den i et fagligt fællesskab, hvor der er mulighed for og tid til at tænke store tanker om pædagogikkens væren og væsen.

Som læser bliver man næsten højstemt af at genbesøge tekster af Grundtvig, Kold og Løgstrup og bliver hensat til en svunden seminarietid, hvor der var plads og rum til vidtløftige diskussioner om opdragelse og læring. Blandt nogle af de nulevende pædagogiske tænkere er udpluk af Gert Biesta og Carl A. Säfströms tekster en værdig afslutning på bogen: "At tale for pædagogik på en pædagogisk måde, foreslår vi, betyder at vise interesse for frihed og mere specifikt en interesse for den andens frihed: barnets frihed, elevens frihed og den studerendes frihed".

Bogen henvender sig til alle pædagogisk interesserede, der har mulighed for og tid til at fordybe sig og reflektere over pædagogikkens historie fra det antikke Grækenland og frem til i dag. Jeg kan mærke, at jeg må tilbage i nogle af teksterne og læse dem igen – og igen.

Jeg kan især anbefale bogen til pædagogisk sultne feinschmeckere, som kan nyde bogen som pædagogisk tapas fra en af de fremmeste kokke.

Fakta

Titel
Pædagogikkens fundamenter

Forfatter
Lucas Cone (redaktør)

Pris
400

Sider
440

Forlag
Hans Reitzels Forlag